

[Tommy Dinesen]

Men vi vil positivt være med til forslaget gennemførelse.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Da ordføreren for dette lovforslag er forhindret i at være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Dette lovforslag er dels en gennemførelse af et EF-direktiv, dels en modernisering af kommissionslovens regler, således at disse harmonerer med EF-reglerne. Reglerne, der gennemfører EF-direktivet, er vi som bekendt forpligtet til at gennemføre.

Venstre mener, at reglerne for de selvstændige handelsagenter og handelsrejsende er en klar forbedring i forhold til de tidligere regler.

Forslaget giver begge grupper langt bedre mulighed for at kontrollere størrelsen af den provision, de modtager. Ydermere får de mulighed for at få provision af de ordrer, som er tilgået agenturgiver som følge af deres arbejde, efter at de har forladt deres stilling.

I lighed med, hvad der er almindeligt i andre selvstændige forretningsforhold, kan den selvstændige handelsagent endvidere få godtgørelse for goodwill, hvis agenturaftalen ophører. Denne godtgørelse kan f.eks. ydes, hvis handelsagenten egenhændigt har opbygget en fast kundekreds, som agenturgiveren kan udnytte.

Venstre mener endvidere, at det også for danske handelsagenter må være en fordel, at disse regler nu er de samme, uanset hvor i EF de opererer. Det gør det nemmere for virksomhederne og agenterne at nå ud til det europæiske marked og er derved med til at hjælpe dem med at udnytte alle fordelene ved det indre marked.

De ændringer, som justitsministeren har udarbejdet for så vidt angår de hjemlige handelsrejsende samt undtagelsesmuligheden for agenter, der opererer og er hjemmehørende uden for EF, mener vi tager hensyn til både eksportindustriens og handelagenters og handelsrejsendes interesser.

Venstre kan derfor fuldt ud tilslutte sig justitsministerens forslag.

Knud Lind (FP):

Dette lovforslag omfatter reelt kun 1.500 personers virke her i Danmark, nemlig 1.500 handelsagenter.

Der har været en kommissionslov tilbage fra 1917, så ud fra et tidsmæssigt synspunkt kunne man måske nok sige, at der var sket noget siden.

I 1986 blev der vedtaget et EF-direktiv, som reelt skulle træde i kraft den 1. januar 1990, så den dato er vi altså forbi. Men det, der blev vedtaget, var et EF-direktiv, hvor hovedvægten ligger på selve spørgsmålet om kommissionsforhold, mens bestemmelserne om handelsagenter og handelsrejsende i EF-direktivet indtager en langt mere tilbagetrukket plads, end det gør i det forslag, som nu er strikket sammen i Justitsministeriet.

Der er jo sket det, at man dels har haft et EF-direktiv, dels har haft disse nordiske regler, som man faktisk kom frem med i starten, og endelig har man haft de moderniseringsønsker, der har været fra forskellige. Og ud fra det har man forsøgt at strikke noget sammen, uden at man egentlig kom til at overtræde det EF-direktiv, som ligger til grund – hvor langt kan man gå i det, uden at man er gået for vidt? Det er sådan set det, der ligger i det foreliggende lovforslag.

Men der ligger også noget andet i det. Handelsagenterne har nemlig i det forslag, som er fremsat af justitsministeren, fået en langt mere fremtrædende plads. Når man læser forslaget, får man indtryk af, at den konservative regering rent fagforeningsmæssigt vil gå Socialdemokratiet i bedene. Der er skærpede regler vedrørende opsigelse. Der er regler om goodwill vedrørende agenturophør, og der er provisionsregler: regler for, hvornår provision skal udbetales, og goodwill. Hvis man f.eks. har skaffet flere kunder i den stilling, man har, og der så sker et agenturophør, kan der altså komme en eftergoodwill til betaling.

Når man nu ved, at dette her egentlig har hvilet på frie kontraktforhold og man faktisk her i landet har haft det indtryk, at det var et frit erhverv, så har man med justitsministerens forslag – uden at man egentlig har baggrund i EF-direktivet – skærpet reglerne i retning af at varetage 1.500 handelsagenters særlige interesser næsten fagforeningsmæssigt.

Det andet synspunkt, man kan se det ud fra, er det rent nationale: Producenterne ligger i Vesttyskland, Frankrig, England og andre centrale steder i Europa, mens handelsagenterne befinder sig i randlandene, dvs. i Danmark, hvor vi ikke har de store producenter, som man